

Zwaan
Rossi

ZWAAN ROSSI

5-2 2018 Door: Angelique Karreman.

Er was eens een mooie witte Zwaan.
Die Rossi heette bij naam.
Rossi hield veel van zwemmen, maar ook van vliegen.
Ook liet hij zich graag op het water in slaap wiegen.

Vliegen kon hij goed omdat hij grote, stevige vleugels had om dat te doen.
Dus vloog hij het hele jaar door, in elk seizoen.
Hij vloog grote afstanden en ging van hot naar her.
Het maakte hem niet uit, al was het nog zo ver.

Rossi vloog en vloog en rustte soms wat uit in het zand.
En vloog dan verder, soms zelfs naar het buitenland.
Wel vond hij het jammer dat hij altijd alleen was op zijn reizen.
En dat niemand hem echt goed de weg kon wijzen.

Maar ach, dacht Rossi: *geen probleem,
dan ga ik toch gewoon alleen.*

AK

Op een dag kwam hij een parkiet tegen, in Spanje op het strand.
Die verteld aan Rossi: *Ik heb familie in Nederland.*

*Ik zou ze zo graag weer een keer willen zien,
kan ik met jou meerliegen misschien?*
Natuurlijk, zei Rossi: *lijkt me gezellig, met z'n twee.*
De parkiet klom op Rossi's rug en zo vlogen ze terug, over land en over zee.

Eenmaal in Nederland aangekomen,
moest onze Zwaan wel even van de lange reis bekomen.

Rossi vloog zoveel en zo ver en hij was vaak zo moe.
Hij kwam gewoon niet meer aan slapen toe.

Dus vroeg hij aan zijn Zwanen vrienden, of ze hem wilden helpen misschien.
Zouden ze toch ook wat meer van de wereld zien.
Ja hoor! Dat wilden vele Zwanen wel.
Maar toen werd het zo druk, het werd een en al, kommer en kwel.

Zoveel zwanen vlogen er nou in de lucht, heel hoog.
Je zag er niet eens meer de regenboog.
Nee, zeiden de Zwanen: *dit kan niet langer meer.*
Te veel drukte is gevaarlijk en dat allemaal door ons vliegverkeer!

Nou, zei een klein Musje heel tevrede:
Al die drukte in de lucht, daar zit ik niet mee.
Als ik maar zo vaak en snel op reis kan gaan,
daar heb ik pas een boodschap aan!

Wij kleine vogeltjes willen dat jullie voor ons vliegen
naar waar wij willen zijn.
We willen best betalen hoor,
maar hou het wel een beetje klein.

Nee, zeiden de Zwanen: *we willen dit gewoon niet meer.*
We vliegen niet meer voor jullie heen en weer.

Wacht eens even, zei Karel de Pimpelmees.
Die boos met zijn veervinger naar de Zwanen wees:
We gaan het gewoon aan de Ganzen vragen.
Die lopen nooit zo te klagen.

Maar Hans de Gans zei met alle Ganzen in één koor:
Wij gaan echt niet voor jullie vliegen, hoor!
Zo kwam er een beetje oorlog tussen de kleine en grote vogels.
Gelukkig wel een zonder geweld en zonder kogels.

Nee, wachten jullie eens even, zei Rossi plotseling:
Wij zijn Vogels en niet een ding.
Of wij nu vliegen of een andere Vogel dat doet.
Voor ons allen en de natuur, is dat niet goed.

Het kleine Musje en Karel de Pimpelmees keken elkaar eens goed aan.
En zagen bij Rossi de tranen over zijn wangen gaan.
Karel liep naar Rossi toe en schudde hem de hand.
Hij zei: *Eigenlijk hoef ik ook niet zo vaak naar het buitenland.*

*Er valt nog genoeg in Nederland te zien.
Dat is minder lang reizen bovendien.
Ik vraag het gewoon aan meneer Ree en de Vossen.
Die nemen ons wel mee, over land en door de bossen.*

*Ook kan ik het vragen aan mevrouw Bep de Zeehond.
Zij zwemt ons zo heel Europa rond.
Als we de reizen gewoon verdelen en het minder vaak doen,
kunnen we allemaal op vakantie, met goed fatsoen.*

Rossi lachte naar de kleine Mees en zei:
Zo zie je maar, met een klein beetje overleg, zijn we allemaal blij.

